

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG  
Budapest  
Donáti utca 34-45.  
1015

Ügyszám: IV/3283-1/2015.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/3283-1/2015
Érkezett:	2016 JAN 12.
Példány:	1
Melléklet:	db 1
Kezelőiroda:	1

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

[REDACTED] a  
IV/3283-1/2015. ügyszám alatt folyamatban lévő ügyben [REDACTED] panaszos-  
korábban csatolt meghatalmazással igazolt - jogi képviselőjeként eljárva,  
hivatkozással Dr. Bitskey Botond Főtitkár Úr 2015. december 2. napján kelt levelére -  
a megszabott határidőn belül - az alábbi

*indítvány-kiegészítést*

terjesztem a Tisztelt Alkotmánybíróság elé.

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján benyújtott alkotmányjogi panaszom kapcsán a Főtitkár Úr levele megállapítja, hogy:

*“Beadványa nem tartalmaz kellő, alkotmányjogi érvekkel alátámasztott indoklást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény valamennyi megjelölt rendelkezésével, illetve milyen indok alapján merül fel az Alaptörvényben biztosított jogai sérelme.”*

Alkotmányjogi panaszomban az alábbi kifejezett kérelmet terjesztettem elő:

*“Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Fővárosi Törvényszék 22.Bf.7587/2015/4. számon meghozott végzése és a fellebbezési eljárásban a Pesti Központi Kerületi Bíróság 20.B.13.438/2014/6. számú hatályában fenntartott ítélete Alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg azokat, mivel sértik az Alaptörvény II. cikkét, a VI. cikk (1) bekezdését, valamint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését.”*

Panaszomban tehát három Alaptörvényi rendelkezés sérelmére hivatkoztam. Jelen indítvány-kiegészítés során a panaszom logikája mentén adom elő további indoklását annak, hogy a támadott bírói döntések miért sértik [REDACTED] panaszos hivatkozott jogait, illetve hogy a nevezett bírói döntések miért ellentétesek az Alaptörvénnyel.

## I./ Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés - tisztességes eljáráshoz való jog sérelme

Alkotmányjogi panaszomban a tisztességes eljáráshoz való Alaptörvényben biztosított jognak sérelmét abban adtam elő, hogy a támadott bírói ítéletek meghozatala során a bíróságok a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvényben foglalt rágalmazás valamint a becsületcsorbítás vétségeinek törvényi rendelkezéseit nem a rendeltetésüknek megfelelően alkalmazták (azaz az Alaptörvény 28. cikkében foglaltak ellenére a jogalkalmazás során a jogszabályokat nem azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban, a józan ész követelményének és közjó figyelembevételével értelmezték), hanem saját szubjektív mércéjüket és saját szubjektív megítélésüket vették figyelembe. Az eljáró bíróságok azzal, hogy a bizonyítékoktól, valamint a józan észről elrugaszkodva, a saját szubjektív mércéjüket alkalmazták a kiszámíthatóság, a jogbiztonság követelményeit, és ezeken keresztül a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapjogát sértették meg.

### **A bírói ítéletek azért sértik tehát a panaszosok Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében deklarált tisztességes eljáráshoz való jogát, mert;**

- ⇒ a tisztességes eljárás csak akkor valósul meg, ha a bíróságok a törvényeknek megfelelően járnak el,
- ⇒ a törvényeket pedig az Alaptörvény 28. cikke alapján a bíróságoknak azok céljával, rendeltetésével és az Alaptörvénnyel összhangban, a józan ész követelményének megfelelően kell értelmezniük;
- ⇒ az Alaptörvény 28. cikke ekként előírja, hogy a jogszabályoknak elsősorban olyan értelmezést kell tulajdonítani, amely összhangban áll az Alaptörvénnyel.
- ⇒ Btk. 226. § (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy aki valakiről más előtt a becsület csorbítására alkalmas tény állít, híresztel, vagy ilyen tényre közvetlenül utaló kifejezést használ rágalmazás vétségét követi el, míg a Btk. 227. § (1) bekezdése kimondja, hogy aki a Btk. 226. §-ában meghatározottakon kívül a sértett munkakörének ellátásával, közmegbízatásának teljesítésével vagy közérdekű tevékenységével összefüggésben, avagy nagy nyilvánosság előtt a becsület csorbítására alkalmas kifejezést használ, becsületsértés vétségét követi el;
- ⇒ a panaszos tekintetében [REDACTED] a becsület csorbítására alkalmas tényeket állított;
- ⇒ a Btk. rágalmazás vétségéről, valamint a becsületsértés vétségéről szóló rendelkezéseiben foglaltak ellenére az eljáró bíróságok a bűncselekmények törvényi tényállását egy további elemmel önkényesen kiegészítették, neveztesen azzal, hogy a sérelmezett közléseket az átlagolvasónak el kell hinniük;
- ⇒ a bíróságok oly módon jártak el és hozták meg ítéletüket, hogy elrugaszkodtak az eljárás során rendelkezésre álló bizonyítékoktól és ekként saját szubjektív értékítéletüket vették alapul, amikor a támadott ítéletekben rögzítették, hogy *“azért nem alkalmas a vádlotti írásmű a magánvádló becsületének csorbítására, mert az a szöveg nyelvtani értelmezésén túlmutató, irodalmi, stilisztikai értelmezését követően, objektíven vizsgálva nem hihető, abszurd cselekménysort tartalmaz. Az abszurditás miatt az objektív olvasó az írást nem veszi szó szerinti és nem hiszi el.”* Tették ezen megállapítást a bíróságok annak ellenére, hogy az eljárás során a magánvádló számos olyan hozzászólást, bejegyzést csatolt, ami bizonyítja, hogy az átlagolvasók, a hétköznapi emberek a vádlotti írásműben

foglaltaknak hitelt adtak;

- ⇒ mindezek okán megállapítható, hogy az eljáró bíróságok jogalkotást valósítottak meg azzal, hogy az objektív tény, hogy valaki másról becsület csorbításra alkalmas tény állít, figyelmen kívül hagyva a bűncselekmény megállapításához feltételként írták elő, hogy azt az embereknek el kell hinniük, ekként a bűncselekmény megállapítását ezen mérlegelés tárgyává tették;
- ⇒ a téves értelmezés eredőjeként pedig egy becsület csorbítására alkalmas tényállítástól hemzsegő bejegyzések tekintetében nem állapították meg bűncselekmény elkövetését.

Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése kimondja, hogy *“Magyarország független, demokratikus jogállam”*.

Az idézett alaptörvényi rendelkezésből, nevezetesen a jogállamiság elvéből fakad a jogbiztonság követelménye és a tisztességes eljáráshoz való jog, amely jogok a jogalkalmazók, így a bíróságok kötelességévé teszik, hogy a jogszabályokat a rendeltetésüknek, a józan észnek és a közjónak megfelelően, egységesen, kiszámítható módon értelmezzék és alkalmazzák.

A Tisztelt Alkotmánybíróság a 14/2002. (III. 20.) számú alkotmánybírósági határozatban, hivatkozva a 6/1998. (III. 11.) szám alatt meghozott határozatban foglaltakra elvi érveléssel szögezte le, hogy *“A tisztességes eljárás (fair trial) követelménye nem egyszerűen egy a bíróságoknak és az eljárásnak itt megkövetelt tulajdonságai közül (ti. mint ‘igazságos tárgyalás), hanem az idézett alkotmányi rendelkezésben foglalt követelményeken túl - különösen a büntetőjogra és eljárásra vonatkozóan - az 57. § többi garanciájának teljességét is átfogja.”*

A nevezett határozatban a Tisztelt Alkotmánybíróság rögzítette továbbá, hogy *“A bűncselekmény tényállási elemei döntő fontosságú szerepet játszanak a büntetőeljárásban.”*

Kiemelem továbbá, hogy a 7/2013. (III. 1.) Alkotmánybírósági határozatban a Tisztelt Alkotmánybíróság az alábbiakat rögzítette:

*“Az Alkotmánybíróság a 61/2011. (VII. 13.) AB határozatban elvi jelentőséggel erősítette meg, hogy “egyes alapjogok esetében az Alkotmány ugyanúgy fogalmazza meg az alapjog lényegi tartalmát, mint valamely nemzetközi szerződés (például a Polgári és Politikai Jogok Egyezségokmánya és az Emberi Jogok Európai Egyezménye). Ezekben az esetekben az Alkotmánybíróság által nyújtott alapjogvédelem szintje semmiképpen sem lehet alacsonyabb, mint a nemzetközi (jellemzően a strasbourgi Emberi Jogok Bírósága által kibontott) jogvédelem szintje. (...) E körben a Bíróság kiindulópontja az, hogy a bírói döntésekkel szemben valamennyi demokratikus jogállamban elvárható az objektivitás és az átláthatóság, ami egyfelől elejét veszi az önkényes hatósági és bírósági döntéshozatalnak, másrészt erősíti a bírósági döntéshozatalba vetett közbizalmat, és a bírói döntések tekintélyét”.*

Az idézettek okán megállapítható, hogy:

- ⇒ a tisztességes eljárás követelményéhez tartozik a bírósági döntésekkel szemben támasztott objektivitás és átláthatósága;
- ⇒ ekként a tisztességes eljáráshoz való alapjog sérelme bekövetkezhet azáltal, hogy a bírói döntések meghozatala során az eljáró bíróságok - az objektivitás és

átláthatóság, kiszámíthatóság követelményével ellentétesen - saját szubjektív mércéjüket és saját szubjektív megítélésüket veszik alapul, valamint a törvényi rendelkezéseket, így a bűncselekmények törvényben rögzített tényállását - az Alaptörvénnyel, a józan ész és a közjó figyelembevételének követelményével ellentétesen - önkényesen kiegészítik;

- ⇒ ha és amennyiben az eljáró bíróságok megtehetik, hogy a Büntető Törvénykönyvben rögzített bűncselekmények tényállási elemeit (melyek a fentebb idézett Alkotmánybírósági határozat szerint a Tisztelt Alkotmánybíróság szerint is döntő fontosságot játszanak a büntetőeljárásban) önkényesen, a józan ésszel, a közjával, valamint az Alaptörvényben foglalt rendelkezéssel ellentétesen kiegészíthetik, módosíthatják, úgy **önkéntes bírósági döntéshozatal valósul meg, mely sérti a tisztességes eljáráshoz való alapjogot.**
- ⇒ az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése ezzel szemben a jogállamiságot, és az abból fakadó jogbiztonságot írja elő, amely egyebekben a tisztességes eljáráshoz való jog keretein belül valósulhat meg;
- ⇒ a jogbiztonság egyértelműen megköveteli azt, hogy a bíróságok a jogszabályokat a rendeltetésüknek megfelelően egységesen és kiszámítható módon értelmezzék.

## **II./ Alaptörvény II. cikke - emberi méltósághoz való jog sérelme -, valamint az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdés - jóhírnévhez való jog sérelme**

Mint ahogyan azt a panaszomban előadtam [REDACTED] számos olyan tény állított, amely a panaszos becsületének csorbítására alkalmas.

Alkotmányjogi panaszomban az emberi méltósághoz való jog, és az abból fakadó jóhírnévhez való Alaptörvényben biztosított jogoknak sérelmét abban adtam elő, hogy az eljáró bíróságok jogalkalmazásuk során - a fentebb már részletezettek szerint - elmulasztották azon kötelezettségüket, hogy a jogszabályok szövegét azok céljával, rendeltetésével és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezzék, figyelembe vegyék a közjót és közérkölcöt, és ekként a panaszos emberi méltósághoz és jóhírnévhez való alapjogát védelemben részesítsék.

**A bírói ítéletek ekként azért sértik a panaszos Alaptörvény II. cikke alapján deklarált sérthetetlen emberi méltóságát és a VI. cikk (1) bekezdése alapján oltalmazott jóhírnévhez való jogát, mert;**

- ⇒ a panaszolt bírósági döntések akként rendelkeztek, hogy bár a vádlott *“egy szikár tényeket tartalmazó történetet ír le”* és az *“a becsület csorbítására feltétlenül alkalmasnak minősülne”*, a panaszos emberi méltóságát, és az abból fakadó jóhírnévhez, valamint becsülethez fűződő jogát nem részesítette védelemben a fentebb már részletezett szubjektív mérce alkalmazásával és a bűncselekmények törvényi tényállásainak önkényes kiegészítésével;
- ⇒ a bíróságok a rágalmozás és becsületsértés bűncselekmények törvényi tényállásában szereplő “becsület csorbítására alkalmas” fogalmát ekként oly módon értelmezték, ami nincs összhangban az Alaptörvény II. cikkében és a VI. cikk (1) bekezdésében foglaltakkal;
- ⇒ becsület csorbítására alkalmas ugyanis mindazon tényállítás, amelynek az objektív (és nem a bíróság által alkalmazott szubjektív) értelmezés és a társadalomban

- kialakult általános felfogás értelmében becsületsértő tartalommal rendelkezik;
- ⇒ a rágalmazás és becsületsértés bűncselekmények által védett jogi tárgy az emberi méltóság és a jóhírnév védelme.
  - ⇒ az Alaptörvény egyértelműen rögzíti, hogy az emberi lét alapját képező emberi méltóság sérthetetlen, míg az emberi méltóságból fakadó jóhírnév tiszteletben tartásához mindenkinek joga van;
  - ⇒ mindezek okán, ha és amennyiben valaki a becsület csorbítására alkalmas tényeket állít, akkor elköveti a rágalmazás és becsületsértés bűncselekményét.
  - ⇒ ekként most, amikor egyre inkább terjed az internetes, sajtóterméken avagy médiaszolgáltatásokon keresztül megvalósított nagy nyilvánosság előtt elkövetett rágalmazás avagy becsületsértés vétségének elkövetése, valamint amellett, hogy az eljáró bíróságoknak tudomása volt azon tényről, hogy [REDACTED] számos, a panaszos becsületének csorbítására alkalmas bejegyzést osztott meg majd két éven keresztül, a bíróságok által - ítéletekben rögzítve - kimondani azt, hogy ha és amennyiben esetlegesen az elkövető tényállításait irodalmi köntösbe bújtatja, a panaszos emberi méltóságát és az abból fakadó jóhírnévhez, becsülethez fűződő jogát nyugodtan meg lehet sérteni, súlyosan sérti az Alaptörvény által abszolút védelemben részesített emberi méltósághoz való alapjogot.

Az emberi méltóság védelme áthatja az Alaptörvényt, ugyanis az **Alaptörvény alapjogi vezérszabálya az emberi méltóság sérthetlenségének deklarálása**. A Nemzeti Hitvallás is rögzíti, hogy *“Az emberi lét alapja az emberi méltóság”*.

A Tisztelt Alkotmánybíróság a 23/1990. (X. 31.) szám alatt meghozott határozatában az emberi méltósághoz való alapjog tekintetében az alábbiakat rögzítette:

*“Magyarországon az élethez és az emberi méltósághoz való jog - állampolgárságra tekintet nélkül - minden embernek veleszületett, sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető joga. A magyar államnak az élethez és az emberi méltósághoz való jog tekintetében is elsőrendű kötelessége, hogy tiszteletben tartsa és védje. (...) Az emberi élet és az emberi méltóság elválaszthatatlan egységet alkot és minden más megelőző legnagyobb érték. Az emberi élethez és méltósághoz való jog ugyancsak egységet alkotó olyan oszthatatlan és korlátozhatatlan alapjog, amely számos egyéb alapjognak forrása és feltétele.”*

A nevezett Alkotmánybírósági döntéshez Dr. Lábady Tamás és Dr. Tersztyánszky Ödön alkotmánybírók párhuzamos véleményükben az alábbiakat emelték ki:

*“Az emberi méltóság, mint a személyiség integritása, az emberi élettel együtt az emberi lényegét jelenti. A méltóság ember-voltunknak és értékünknek fölemelő és feltétlen tiszteletet parancsoló volta, emberi lényünk rangja. Ugyanúgy priori érték mint az élet, s a létezés emberi-dimenzióját fejezi ki. Emberlét és emberi méltóság egymástól elválaszthatatlanok. Mindkettő az ember elidegeníthetetlen, immanens, lényegi sajátja. Létezésre méltónak lenni: emberségre való méltóságot jelent, így külön-külön az emberi élet és az emberi méltóság tulajdonképpen kezelhetetlenek.”*

Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy jóhírnévét tiszteletben tartsák. A jóhírnév védelméhez fűződő jog az emberi méltóság alapjogából ered. A büntetőjogi védelem az Alaptörvényben megfogalmazott, a személyiség és a jóhírnév védelmének teljes körű védelmét biztosítja. A Btk. a jóhírnév védelmét a becsület büntetőjogi oltalmán keresztül biztosítja. A becsület körébe tartozik a társadalmi megbecsülés, azaz az emberről,

tulajdonságairól, jelleméről kialakult kedvező értékítélet, illetve az emberi méltóság, amely annak az igénye, hogy mindenkit a társadalomban kialakult és elfogadható érintkezési mód minimális követelményeinek megfelelően kezeljünk. A Btk. a rágalmazás és a becsületértés bűncselekmények útján a becsület mindkét aspektusát védelemben részesíti. A rágalmazás védi a társadalmi megbecsülést, értékítéletet a tényállításokkal szemben, míg a becsületsértés védi az emberi méltóságot a sértő, gyalázkodó magatartásokkal szemben.

**Összefoglalva;** az eljáró bíróságok a támadott ítéletek meghozatala során a rágalmazás és becsületsértés törvényi tényállásainak értelmezése során saját szubjektív megítélésüket vették figyelembe, valamint önkényesen kiegészítették a bűncselekmények törvényi tényállásait, ekként a “becsületre alkalmasság” fogalmát oly módon értelmezték, hogy ezáltal **elmulasztották azon elsőrendű kötelezettségüket, hogy az emberi méltóságot és az abból fakadó jóhírnévhez való alapjogot védelmezzék,** ezzel pedig az Alaptörvény II. cikkét és VI. cikk (1) bekezdését sértve a panaszos vonatkozásában nem biztosították azon jogot, miszerint az emberi méltóság sérthetetlen, valamint, hogy mindenkinek joga van ahhoz, hogy jó hírnevét tiszteletben tartsák.

Az előadottak alapján kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a megszabott határidőn belül benyújtott indítvány-kiegészítésemet elfogadni, egyben alkotmányjogi panaszomat befogadni szíveskedjék.

Budapest, 2016. január 8.

Tisztelettel:

